

του εἶνε πλήρης θλιβερωτάτων ἐπεισοδίων. Ἀληθινὴν εὐτυχίαν δὲν ἤξιώθη ποτέ ν' ἀπολαύσῃ. Πολλάκις ὅμως καὶ αὐτὸς συνέτριψε πᾶν ὅ,τι ἐναγωνίως ἀνέμενεν ὡς δυνάμενον νὰ τῷ παρασχη ἀνακούφισιν τινα, ἐνῶ αὖ' ἑτέρου φθονερά τύχη ἀνήρπαζεν ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ μεμψιμοίρου παιδίου καὶ αὐτὰ τὰ ἀθυρμάτια, ὡς ἀπεκάλει ὁ ἴδιος τὴν ὄντως ὀλίγην χαρὰν τῆς ζωῆς του.

Ὁ Βύρων κατήγετο ἀπὸ παλαιοτάτης ἀριστοκρατικῆς οἰκογενείας. Ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἣτις καὶ ἀποκλειστικῶς διήρθε τὴν πρώτην τοῦ παιδὸς ἀγωγὴν, ἦν ἀλλοκότου χαρακτῆρος γυνή, ὑπερήφανος, προληπτικὴ καὶ λίαν ἰδιότροπος. Αὐτὸν τὸν Βύρωνα ἐπλάσεν ἡ φύσις μὲ ὠραιοτάτην κεφαλὴν καὶ ἐκφραστικώτατα χαρακτηριστικά, ἀλλὰ καὶ χολόν. Ἡ καρδιά του ἦν εὐγενεστάτη, συμπαθὴς καὶ ἐλεήμων, ἀλλ' ὁ χαρακτήρ του εὐερέθιστος, δύστροπος καὶ πείσμων. Ἐκληρονόμησε τὴν σφοδρότατην ἐμπάθειαν τῶν γονέων του, τὴν ὑπεροψίαν τῆς μητρὸς του καὶ τὸ εὐεπίφορον πρὸς τὰ ἄκρα τῶν παθῶν παρὰ τοῦ πατρὸς του. Ἐνωρίτατα ἀπεδείχθη ἡ ἑκτακτός του εὐφυΐα, τυχὼν δὲ τῆς καταλλήλου μορφώσεως ταχέως ὁ Βύρων ἀνέπτυξε τὰ φυσικὰ προσόντα του δι' εὐρυτάτης μαθησεως. Ἐγκαίρως ἐδοκίμασε τὸν πολιτικὸν τῆς πατρίδος του βίον, ἀπεσύρθη ὅμως ἀμέσως καὶ ἐπεδόθη ὅλος εἰς τὴν ποίησιν. Τὰ πρῶτά του δοκίμια, αἱ σατυρικαὶ

„Ὁραὶ σχολῆς“, κατεκρίθησαν μετὰ πολλῆς πικρίας ὑπὸ τῆς συγχρόνου κριτικῆς.

Τότε ἀπεσύρθη ὀλοτελῶς ἀπὸ τοῦ μεγάλου κόσμου καὶ παραδοθεὶς ἐπὶ τινα χρόνον εἰς ἐκδεδητημένον βίον καὶ σύνθεσιν πικροτάτων σατυρῶν κατὰ τῶν ἐπικριτῶν του ἐπεχείρησε τὴν μεγάλην ἐκείνην περιοδεῖαν διὰ Πορτογαλλίας, Ἰσπανίας, Τουρκίας, Ἑλλάδος καὶ Μικρᾶς Ἀσίας. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης χρονολογοῦνται τὰ ἄριστα τῶν ἔργων του, οἱ φιλολογικοὶ θρίαμβοι καὶ ὁ ὑπὲρ αὐτοῦ γενικὸς ἐν Εὐρώπῃ ἐνθουσιασμός.

Εἰκοσιοκταετῆς κατέλιπε διὰ παντός τὴν πατρίδα του μετ' ἀτυχέστατον συνοικέσιον καὶ μετέβη εἰς τὴν Ἄνω Ἰταλίαν. Ἐκεῖθεν, ὅπου ἔσχε πλείστας περιπετείας καὶ ἔγραψε νέα ἀριστουργήματα, ἐξέλεξεν ὡς τελευταῖον σταθμὸν τῆς ἀθανάτου δόξης του καὶ τοῦ βίου του τὴν ἀγωνιζομένην Ἑλλάδα.

Ὅ,τι ἐθυσίασεν ὑπὲρ ἡμῶν ὁ Βύρων δὲν εἶνε δυνατόν πρὸς ἄλλο τι κατὰ τὸ ὕψος νὰ παραβληθῇ εἰμὴ πρὸς τὴν αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Αὐτοῦ καὶ μόνου ἡ μνήμη ἀρκεῖ, ὅπως συναισθανθῇ πᾶς Ἕλληνας ὅποσαι καὶ ὅποῃαι θυσίαι ἔδει νὰ προηγηθῶσι πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς πατρίδος μας.

† Ι. Κ. Π.

Ο ΕΝ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ ΙΩΒΗΛΑΙΟΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΡΩΜΗΣ ΛΕΟΝΤΟΣ ΙΓ'.

ὑπὸ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΓΩΓΟΥ, Ἀρχιεπισκόπου.

Τῇ 20. τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1887, ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ λαμπρᾷ αἰθούσῃ τοῦ νέου δημαρχείου τῆς πόλεως Βουδαπέστης, συνήλθον εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἡ τε κεντρικὴ ἐπιτροπὴ τῆς πρωτευούσης τοῦ Οὐγγρικοῦ βασιλείου, καὶ αἱ μερικαὶ ἐπιτροπαὶ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ κράτους, αἱ πρὸ ἐνὸς ἤδη ἔτους συστάσαι, ὅπως ἀπὸ τῶν καθολικῶν χριστιανῶν τῆς Οὐγγαρίας, συλλέξωσι χρηματικὰς τε καὶ ἄλλας προσφοράς, προσενεχθισομένας ἐν Ῥώμῃ τῷ Πάπᾳ Λέοντι ΙΓ'. κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς ἀπὸ τῆς ἱερωσύνης αὐτοῦ πεντηκονταετηρίδος.

Ἐν τῇ γενικῇ ταύτῃ συνελεύσει, ἕκτος τῶν ἐπιτροπῶν ὁπό τε τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, παρήσαν καὶ πεντακόσιοι προσκυνηταί, ἄνδρες, γυναῖκες, ἱερωμένοι καὶ λαϊκοί, μέλλοντες αὐθημερόν ν' ἀπέλθωσιν εἰς Ῥώμην, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ πρωθιερέαρχου τῆς Οὐγγαρίας καὶ καρδινάλιου Ἰωάννου Simor, ὅπως συγχαρῶσι τῷ Πάπᾳ, ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ Ἰωβηλαίου αὐτοῦ.

Ὁ δήμαρχος καὶ ὑποδήμαρχος τῆς πόλεως Βουδαπέστης Kammermayer καὶ Garkoezy, ὑπεδέχοντο καὶ προσέφερον τὰς προσηκούσας τιμὰς εἰς τοὺς προσερχομένους, ἐν οἷς διακρίνονται ὑπουργοί, βουλευταί, γερουσιασταί, μεγιστᾶνες, ἀρχιερεῖς, ἀντιπρόσωποι τῆς ἀκαδημίας, τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν, ὡς καὶ πολλὰ δέσποινα καὶ δεσποινίδες τῆς ὑψηλῆς ἀριστοκρατίας.

Ἐπὶ τραπέζης, κειμένης πρὸ τῆς προεδρικῆς ἐξέδρας, ἔκειτο βίβλος χρυσόδετος καὶ δι' ἀριστοτεχνικῆς πολυτελείας κατεσκευασμένη, ἐφ' ἧς ἐνθεν μὲν ἀπήστραπτον ἐκ χρυσοῦ καὶ σμάλτου κατεργασμένα τὰ σήματα τῆς εὐγενοῦς καὶ ἀριστοκρατικῆς Ἰταλικῆς οἰκογενείας Pecci, ἐξ ἧς κατὰγεται ὁ Πάπας Λέων ΙΓ', καὶ ἐπ' αὐτὰ ἐπέλαμπεν λαμπρὸς ἀστὴρ ἀδαμάντινος μετὰ τῆς ἐκ μικρῶν ἀδαμάντων

ἐπιγραφῆς *lumen de coelo, φῶς ἐξ οὐρανοῦ*, τὸ προφητικὸν δηλονότι λόγιον τοῦ Πάπα Λέοντος ΙΓ'. διότι, ὡς γνωστόν, ἕκαστος νέος Πάπας ἐν τῇ ἀναγορεύσει αὐτοῦ προσλαμβάνει μετὰ τοῦ Παπικοῦ ἀξιώματος καὶ οἶονεὶ προφητικόν τι ἀπόφθεγμα, προσημαῖνον τὴν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ ἀποστολὴν καὶ διακονίαν· ὁ προκατόχος Πάπας Πίος Θ'. ἔφερεν ὡς προγνωστικὸν γνώρισμα τοῦ βίου αὐτοῦ *Crux de Cruce*· *σταυρὸς ἀπὸ τοῦ σταυροῦ*· ἐπὶ δὲ τοῦ ἄλλου μέρους τῆς ὀλοχρύσου ταύτης βίβλου, ἦν κατεργασμένον ἐκ χρυσοῦ ὡσαύτως καὶ σμάλτου καὶ λίθων πολυτελῶν, τὸ βασιλικὸν Οὐγγρικὸν στέμμα, ἐπιστεφόμενον ὑπὸ τῆς Παπικῆς Τιάρας.

Ἐν τῇ πολυτελεστάτῃ ταύτῃ βίβλῳ ἐγράφη λατινιστὶ δια μεγάλων καὶ λαμπρῶν χαρακτήρων, τὸ πρὸς τὸν Πάπαν συγχαρητήριον προσφώνημα, ὅπερ ἔμελλε ν' ἀναγνώσῃ ἐνώπιον αὐτοῦ ὁ Primas τῆς Οὐγγαρίας καρδινάλιος Ἰωάννης Simor, παρισταμένων ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ καὶ τῶν πεντακοσίων οὐγγρων προσκυνητῶν, Κυρίων τε καὶ Κυριῶν.

Παρά δὲ τῇ βίβλῳ ταύτῃ τοῦ προσφωνήματος, ἔκειντο ἐπὶ τῆς αὐτῆς τραπέζης ὁκτώ χρυσόδετοι ὀγκώδεις τόμοι εἰς φύλλον, περιέχοντες ἐν ἑκατομμύριον καὶ ὀκτακοσίαις χιλιάδας ὑπογραφὰς τῶν ὑπογραφάντων Οὐγγρων καθολικῶν τὸ πρὸς τὸν Πάπαν τοῦτο προσφώνημα. Ὁ δὲ τῆς γενικῆς ταύτης συνελεύσεως πρόεδρος κόμης Ἀλέξανδρος Károlyi, αὖ' οὗ ἐχαίρετις τὴν συνέλευσιν καὶ εἶπε τὰ δέοντα προοιμιαζόμενος, ἔλεξεν ἀκολούθως καὶ τάδε: „Μετὰ χαρᾶς ἀναγγέλλω εἰς τὴν ἐντιμον συνέλευσιν, ὅτι ἡ Αὐτοῦ ἀγιότης ὁ Πάπας Λέων ΙΓ', τὴν 30. τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς ἐν τῷ Βατικανῷ τῆς Ῥώμης, δέχεται εἰς ἀκρόασιν ἐπίσημον τὸν ἡμέτερον Fürst-Primas Ἰωάννην Simor μετὰ τῶν ἄλλων προσκυνητῶν τῆς ἡμετέρας πατρίδος, οἵτινες τότε θὰ προσφέρωσιν αὐτῷ εὐλαβῶς τὸ δηνάριον, 456 χιλιάδας φράγκων,

καὶ πολλὰ ἐκλεκτὰ καὶ λαμπρὰ ἱερὰ ἄμφια καὶ ἐκκλησιαστικά καὶ λειτουργικά σκεύη· ἐπὶ τούτοις γνωστοποιῶ ὑμῖν, Κύριοι, ὅτι αἱ καθ' ὅλον τὸ κράτος ἐπιτροπαὶ τῶν εὐγενεστάτων Κυριῶν συνέλεξαν 65 χιλιάδας φράγκων χρυσῶν, ἅτινα καὶ διὰ τριμελοῦς αὐτῶν ἐπιτροπῆς, ἀπελθούσης εἰς Βιέννην πρό τινων ἡμερῶν, ἐνεχείρισαν ἐν ἀργυρᾷ πυξίδι πρὸς τὸν ἐκείσε παπικὸν Nuncium lab. Galimberti, ὅπως ἀποστείλῃ ταῦτα εἰς Ῥώμην, πρὸς τὴν Αὐτοῦ ἀγιότητα τὸν Πάπαν Λέοντα ΙΓ'. ἐν δὲ τῷ πρὸς αὐτὸν προσφωνήματι υπεγράφησαν 86 χιλιάδες Κυρίαι πάσης κοινωνικῆς τάξεως.

Ἦδη παρακαλῶ ὑμᾶς, ἀξιοτίμοι Κυρίαι καὶ Κύριοι, ὅπως ἀκούσητε μετὰ προσοχῆς τὸ πρὸς τὸν ἐορτάζοντα τὸν Ἰωβιλαῖον αὐτοῦ Πάπαν συγχαρητήριον ἡμῶν προσφωνήμα, ὅπερ συνέταξε μὲν λατινιστὶ ὁ σοφὸς καὶ γεραρὸς τοῦ ἡμετέρου βασιλείου Primas Ἰωάννης Simor, ἀναγινώσκει δὲ αὐτὸ νῦν οὐγγριστὶ ἐκ τῆς ἀπὸ τοῦ λατινικοῦ πιστῆς μεταφράσεως, ὁ σεβ. ἀρχιεπίσκοπος Steiner, ὅπως τὸ σπουδαιότατον τοῦτο ἔγγραφον προσλάβῃ καὶ τὴν Ἑμετέραν ἐγκρίσιν καὶ ἐπιδοκιμασίαν.

Μετὰ ζωηρὰς ζητωκραυγὰς τῆς γενικῆς συνελεύσεως, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Steiner ἀρχεται ἀναγινώσκων Οὐγγριστὶ καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ τὸ προσφωνήμα τόδε·

Ἄγιε Πάτερ!

„Ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἐν ᾗ Σὺ, ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι ἀπὸ τῆς ἱερωσύνης Σου, θὰ προσέλθῃς πρὸς τὸ ἅγιον τοῦ Κυρίου θυσιαστήριον, καὶ ὡς μέγας ἀρχιερεὺς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, καὶ ὡς ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, θὰ προσφέρῃς τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ τὴν Ἰλαστήριον θυσίαν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας, ἡ ἁγία καὶ μεγάλη αὕτη ἡμέρα τῆς ἐορτῆς Σου, εἶναι, ταῦτοχρόνως, χαρμόσυνος ἐορτὴ καὶ φαῖδρά πανήγυρις πάντων ἡμῶν, τῶν πιστευόντων εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, εἶναι ἡ λαμπρὰ καὶ ἐνδοξος ἡμέρα τῆς ἡμετέρας εὐγνωμοσύνης, τῆς χαρᾶς, τῆς υἱικῆς ἀγάπης, τῶν χριστιανικῶν ἡμῶν ἐλπίδων, ἀλλὰ δὴ καὶ τῆς χριστιανικῆς παραμυθίας, ἣτις ἐνισχύει ἡμᾶς ἐν τῷ δεινῷ ἀγῶνι τῆς παρούσης ζωῆς.

Ὁ φιλόανθρωπος Θεός, ἐν τῷ πρὸς ἡμᾶς ἀπείρῳ αὐτοῦ ἐλέει, ἠδύοκῃσε πρὸς παρηγορίαν ἡμῶν ὅπως, ἐν τῇ ἐπισήμῳ ταύτῃ ἐορτῇ τοῦ Ἰωβιλαίου Σου, ἐκπληροῦντες τοὺς εὐαγγελικούς λόγους τῆς διαθήκης τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὐ μόνον μετὰ Σοῦ καὶ διὰ Σοῦ μετὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐν ὧμεν, ἀλλὰ — γεγονός καὶ φαινόμενον θαυμαστὸν καὶ μεγαλοπρεπέστατον εἰς τὰς ἡμέρας ταύτας — καὶ ἀπὸ σύμπαντος τοῦ κόσμου καὶ τῶν περάτων τῆς οἰκουμένης, σὺν πάσῃ τῇ ποιικιλίᾳ καὶ τῇ διαφορᾷ τῶν γλωσσῶν, τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν, σὺνῆλθομεν εὐλαβῶς τε καὶ χαρμόσυνως ἐνώπιον τοῦ θρόνου Σου, ἠνωμένοι ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ ἀγάπῃ, ὡς μία χριστιανικὴ οἰκογένεια, ἀποδεικνύοντες οὕτω καὶ εἰς τοὺς ἔξω, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν, ὅτι τὰ θεμέλια τῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας καὶ σήμερον ὑπάρχουσιν ἀρράγῃ καὶ ἀσάλευτα, τὸ κύρος τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πίστεως ἀπρόσβλητον, ἡ φλόξ τῆς ἀγάπης τοῦ εὐσεβοῦς καὶ φιλοχρίστου λαοῦ ἀσβεστος, ἡ ὑπακοὴ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπαράτρεπτος· διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν καταφεύγει εἰς δεινὰς περιστάσεις ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ, πιστεύων ὅτι εἶναι ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, ἢ ἀκούῃ τὴν φωνὴν τῆς ἐκκλησίας, παραινούσης ἢ προτρέπουσης.

Χαῖρε τοίνυν ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τῆς χάριτος καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, χαῖρε, πάτερ ἅγιε, ὁ ἡμέτερος ἀρχιεπίσκοπος

καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος τῶν ἡμετέρων ψυχῶν. Σήμερον δὲ ἡμεῖς τὰ τέκνα Σου, τὰ ἐγκάρδια ἡμῶν συγχαρητήρια ἐπὶ τῷ Ἰωβιλαίῳ Σου ἐκφράζοντες, ὁμολογοῦμεν, ταῦτοχρόνως, τὴν ἁγίαν καθολικὴν ἡμῶν πίστιν, καὶ ἐξαιτούμεθα ἐν τῇ αἰωνίῳ αὐτῆς ἀληθείᾳ, καὶ ἐν τῇ θείᾳ καὶ πανσθενουργῷ αὐτῆς χάριτι, τὴν θεραπείαν τῶν πολλῶν καὶ ὀδυνηρῶν πληγῶν τῆς κοινωνίας καὶ τῆς οἰκογενείας.

Πάντες οἱ μακρύνοντες ἀπὸ τῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας ἐξασθενοῦσι καὶ μαραίνονται· οἱ δ' ἐκζητοῦντες τὴν εὐλογίαν αὐτῆς, ἐνισχύονται καὶ κραταίουνται εἰς τὰς δεινότερας βιοτικὰς ἀνάγκας καὶ περιστάσεις· διότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ἥ ἡ ὑμετέρα ἀγιότης ὑπάρχει ὁ πρῶτος λειτουργὸς καὶ ἄγρυπνος φύλαξ, ἡ ἐπίγειος τοῦ Θεοῦ βασιλεία, τουτέστιν ἡ τοῦ χριστοῦ ἐκκλησία, εἶναι τὸ πρῶτιστον στήριγμα καὶ κραταίωμα τῶν τε θείων καὶ ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ὡς καὶ ἡ σωτηρία καὶ τὸ προπύργιον τῆς κοινωνικῆς εὐκοσμίας καὶ τάξεως, ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται καὶ δι' ἧς προάγεται καὶ τελεσφορεῖ ἡ ἡμετέρα εὐημερία, ἐλευθερία καὶ ἀσφάλεια· καθότι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἰς ὃν ὁ οὐράνιος πατήρ ὑπέταξε τὰ πάντα, διαμένει χθὲς καὶ σήμερον καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας ὁ αἰώνιος τῶν πνευμάτων καὶ τῶν καρδιῶν βασιλεὺς.

Χαῖρε, πάτερ ἅγιε, Σὺ εἶ ὁ ἀπροσωπόλητος κριτής, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς ἀγάπης, τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης, μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων· ἀλλ' ἡ ἀγάπη, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ δικαιοσύνη κινδυνεύει ἵνα χωρισθῇ καὶ φύγῃ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, διότι καὶ ἀπὸ Σοῦ ταύτην ἀπομακρύνουσι καὶ φυγαδεύουσι.

Χαῖρε Σὺ, ὁ Ἀβραάμ τῶν πιστῶν μετ' οὗ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου τῆς ἀμαρτίας, ἀνυψοῦμεθα εἰς τὴν ἐπουράνιον Ἰερουσαλὴμ, εἰς τὴν αἰώνιον πατρίδα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἡμεῖς οἱ οὐκ ἔχοντες ὡςδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐκζητοῦντες, κατὰ τὸ ἀποστολικὸν λόγιον, μετὰ τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς πολλοὺς καὶ διηνεκεῖς ἀγῶνας, διὰ τῆς χάριτος καὶ τῆς βοηθείας τοῦ Θεοῦ, πιστεύομεν καὶ ἐλπίζομεν, ὅπως, παρὰ σοῦ ὀδηγούμενοι, γίνωμεν ἄξιοι πολῖται τῆς οὐρανίου ταύτης πόλεως.

Πάτερ ἅγιε! ὅτι ὁ τῆς ἐνδόξου καὶ μακαρίας μνήμης προκατόχος Σου προεῖπε, ὅτι ὁξυδερκεῖς καὶ βαθυγνώμονες νόες προεῖδον, τούτο σήμερον αὐτὰ τὰ γεγονότα καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα μαρτυροῦσι καὶ ἐπαληθεύουσιν· ἠθέλησαν ὅπως Σὲ καταπιέσωσι καὶ Σὲ καταδιώξωσιν! ἀλλ' ὁ πάπας οὐδέποτε δύναται ἵνα μόνος αὐτὸς πάσῃ (μάλιστα, μάλιστα) εἰς αὐτὸς πάσῃ, καὶ ὁ κόσμος δὲν δύναται νὰ μένῃ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ (φωναὶ ἐπιδοκιμασίας)· ὅθεν πολλοὶ ἀποπλανηθέντες, στεναρίζουσιν ἤδη καὶ ἄχθονται καὶ ἀσθμαίνουσιν ὑπὸ τὸ καταπιέζον αὐτοὺς βάρος τῆς ἀδικίας καὶ τῆς παρανομίας. Ἡμεῖς καλῶς γινώσκομεν, ὅτι οἱ τοιοῦτοι ἐβουλήθησαν, ὅπως Σὺ μόνος ἐξαλειφθῇς ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, καὶ οὔτε τὸ ὄνομά Σου ὀνομάζεται μετὰ τῶν ζώντων, ἐπὶ τῷ σκοπῷ, βεβαίως, ὅπως παταχθέντος τοῦ ποιμένος, διασκορπισθῇ καὶ διαλυθῇ τὸ λογικὸν ποίμνιον τῶν πιστῶν, ἡ τοῦ ποιμένος ἐν τῇ φυλακῇ κρατουμένου, διασπασθῇ ὁ δεσμός τῆς ἐνότητος, μετὰ τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν. Καὶ ὅμως τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ἀκατάλυτον καὶ ἀπροσμάχητον· ὁ πιστεύων κόσμος, ὅστις τὸν Ἰησοῦν Χριστόν οὐχὶ μόνον ἐν τῷ ταμείῳ τῆς καρδίας, ἀλλὰ, καθὼς ὀφείλει καὶ ἐπὶ τῶν χειλέων φέρει καὶ ὁμολογεῖ, ἠνωμένος ἐν τῇ χριστιανικῇ καὶ ἀδελφικῇ ἀγάπῃ, προσέρχεται πρὸς τοὺς πόδας τοῦ θρόνου Σου, καὶ ἀπὸ ψυχῆς καὶ καρδίας προσφωνεῖ Σοὶ νικητήρια καὶ συγχαρητήρια· οἱ δ' ἀποστρέφοντες τὸ πρόσ-

ωπον αὐτῶν ἀπὸ τοῦ περισυληθέντος καὶ πεφυλακισμένου Πάπα, ζητοῦσιν ἤδη τὴν ὁδὸν τῆς πρὸς τὸν Πάπαν ἐπιστροφῆς· ἀλλὰ καὶ οἱ συνομώσαντες τὴν ἀπώλειάν Σου ἐχθροί, ἐξαίτουσιν ἤδη τὴν βοήθειάν Σου, καὶ θεωροῦσιν ὡς μέγαν θρίαμβον καὶ ἐξοχὸν τιμὴν, τὴν πρὸς αὐτοὺς πατρικὴν Σου εὐμένειαν (εὖγε, ἄριστα).

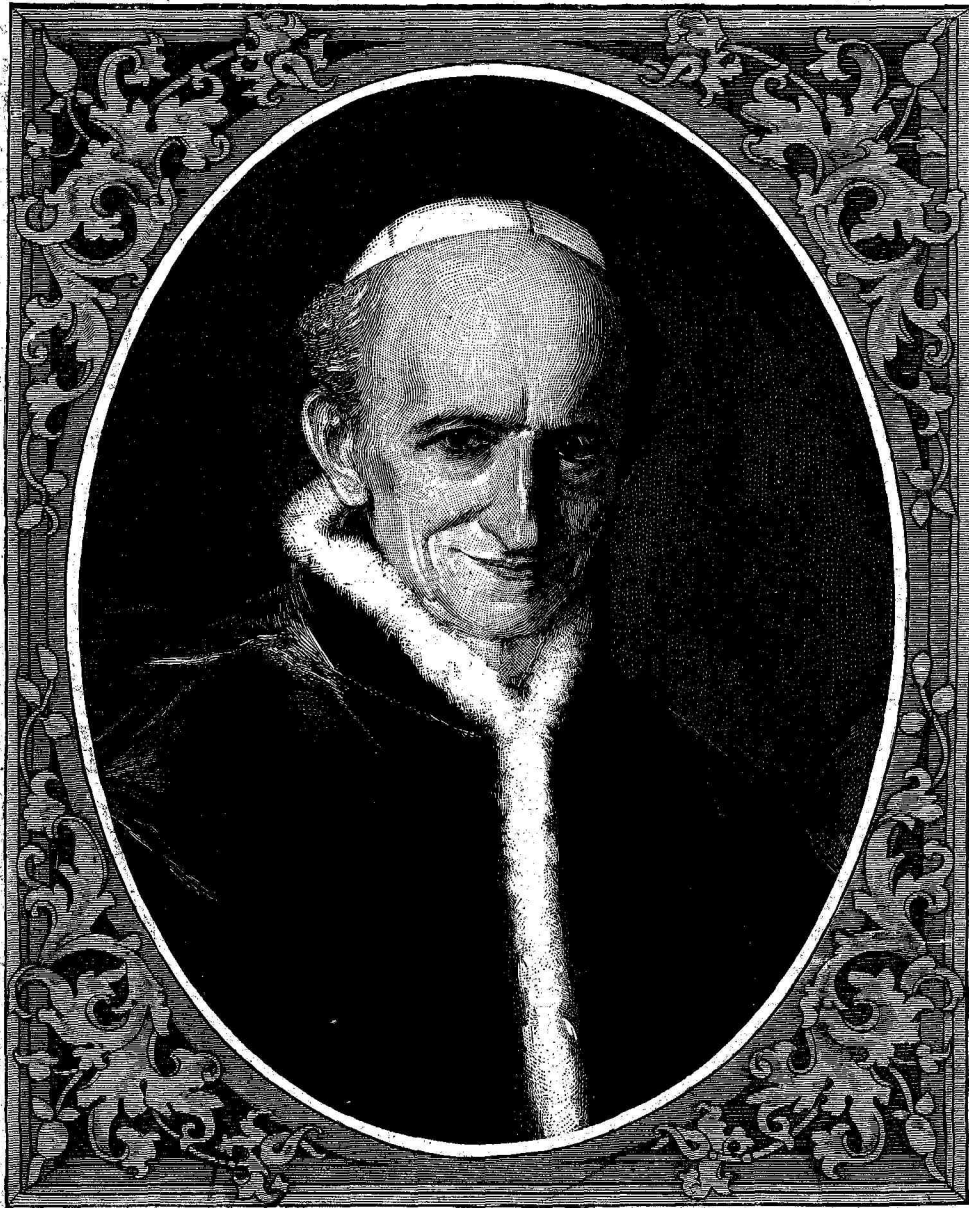
Ὁ Θεὸς ὁ ἔχων ἐν τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ καὶ τας ἐπανισταμένους ψυχὰς καὶ καρδίας, πρὸς οἰκονομίαν καὶ παρηγορίαν ἡμῶν, ταῦτα πάντα διεπράξατό· ἀλλὰ καὶ ὅπως ἴδωσιν οἱ ἐν πλάνῃ διατελοῦντες, ὅτι ὁ κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἀγίας αὐτοῦ ἐκκλησίας πόλεμος, δύναται μὲν νὰ βλάψῃ τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλὰ, ταυτοχρόνως, καὶ οἱ πολέμιοι αὐτῆς, ἐὰν μὴ ἐγκαίρως συνέλθωσιν εἰς εἰρήνην, ἀπόλλυνται καὶ ἐκμηδενίζονται. Ἡ κοινωνικὴ κατὰστασις, ἥτις, ἀδιαλείπτως, προσλαμβάνει ἀπειλητικώτερον χαρακτῆρα, ἐμβάλλει εἰς στενοχωρίαν καὶ μέριμναν ἕκαστον φρόνιμον ἄνθρωπον· ἀλλ' ἡμεῖς λέγομεν μετὰ βεβαιότερας πεποιθήσεως, ὅτι ἐν ὅσῳ δὲν ἐπανορθωθῇ ἡ

κατὰ τῆς ἀγίας ἀποστολικῆς ἑδρας γενομένη ἀδικία, πᾶσα ἀπόπειρα καὶ πᾶσα προσπάθεια, πρὸς τὴν διαρκὴ εἰρήνην τοῦ κόσμου, καθίσταται ματαία, ἀκαρπὸς καὶ ἀνωφελής. Ἡ ζάλη καὶ ἡ ταραχὴ προέρχεται ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἡ δὲ εἰρήνη, ἡ τάξις καὶ ἡ ἡσυχία, ἀπὸ μόνου τοῦ Θεοῦ.

Ἄτερ ἅγιε! ἐν ᾧ καιρῷ σύμπας ὁ Χριστιανικὸς κόσμος χαίρει καὶ ἀγάλλεται ἐπὶ τῷ Ἰωβηλαίῳ τῆς πεντηκονταετοῦς ἱερατείας Σου, καθίσταται, ταυτοχρόνως, τὸν παντοδύναμον Θεόν, ὅπως Σὺ ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τῶν σημερινῶν θλίψεων καὶ Σὺ ἀξιώσῃ, ὅπως ἴδῃς ἡμέρας ἀγαθοτέρας καὶ φαιδροτέρας.

Καὶ ὁ πιστὸς τῆς Οὐγγαρίας λαός, ὅστις μετὰ πολλὰς περιπετείας καὶ ἐθνικὰς συμφοράς, διέμεινεν ἀφωσιωμένος πάντοτε εἰς τὴν ὀρίαν καὶ καθολικὴν πίστιν τοῦ πρώτου καὶ ἁγίου αὐτοῦ βασιλέως, ὃν ὁ σύγχρονος Πάπας ὁ τῶν ἀποστόλων διάδοχος, ἱσαπόστολον ἀνεκήρυξεν, ὁ εὐσεβὴς καὶ πιστὸς λαὸς τῆς Οὐγγαρίας, ἅγιε Πάτερ! σπεύδει πρῶτος μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐθνῶν καὶ λαῶν τοῦ Χριστιανικοῦ κό-

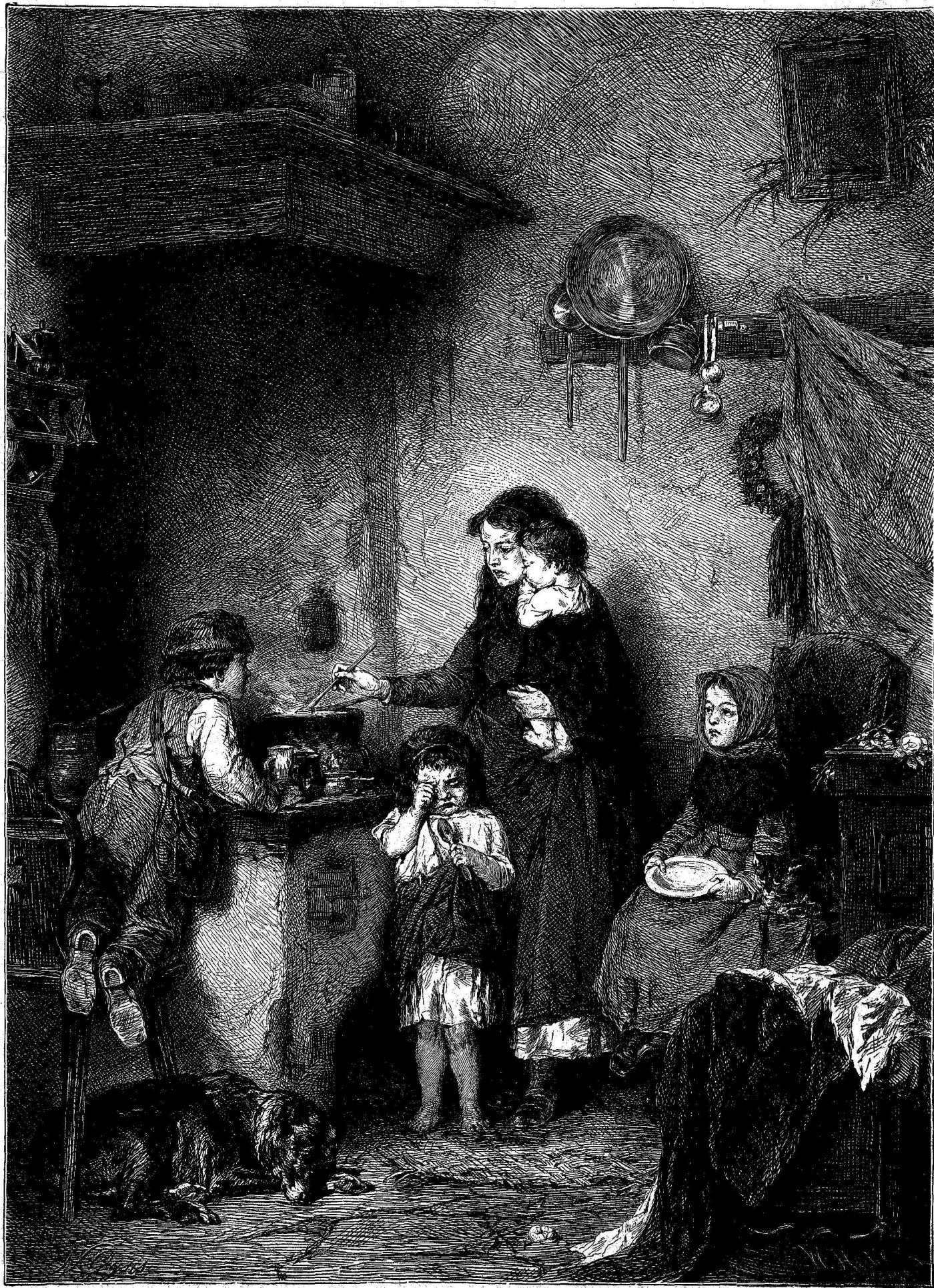
σμου, ὅπως ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς ἐορτῆς Σου, ἐκφράσῃ τὸν σεβασμόν, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀφοσίωσιν αὐτοῦ, πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας καθότι καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐθνῶν καὶ λαῶν, αὐτὸς μᾶλλον ἔλαβε παρὰ τῆς ἀγίας ἑδρας ἀναριθμήτους εὐεργεσίας καὶ χάριτας· ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης, διὰ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ἀνεδέξατο καὶ κατέταξε τὸ Οὐγγρικὸν ἔθνος ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων λαῶν, καὶ οὕτως ἐξησφάλισεν αὐτῷ πατρίδα καὶ ὑπαρξίν, μεταξὺ τῶν ἄλλων τῆς χριστιανικῆς Εὐρώπης λαῶν· παρὰ δὲ τῷ πλευρῷ τῶν Ῥωμαίων αὐτοκρατόρων, οἵτινες μόνον τὰ δικαιώματα καὶ τὰ προνόμια αὐ-

Ο ΠΑΠΑΣ ΛΕΩΝ ΙΓ'.

τῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ σχετικὰ καθήκοντα ἐξήσκουν, συνήθως, ἐπὶ τοὺς ὑπηκόους καὶ πιστοὺς λαούς, τὸ ἡμέτερον Οὐγγρικὸν ἔθνος, διὰ μόνης τῆς προστασίας τῆς ἀγίας Ῥωμαϊκῆς ἑδρας, διέμεινεν ἐν τῷ δικαιώματι αὐτοῦ ἀνεξάρτητον καὶ αὐτόνομον.

Ὁ Πάπας, πρὸ πολλῶν ἤδη ἐκατονταετηρίδων, ἀπέστειλε τῷ φιλοχρίστῳ καὶ πρώτῳ χριστιανῷ βασιλεῖ τῆς Οὐγγαρίας, Στεφάνῳ τῷ Α', στέμμα βασιλικόν, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς ἐκκλησίας καὶ πρὸς τιμὴν τοῦ οὐγγρικοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦ ἱεροῦ τούτου στέμματος, καὶ τὸν τίμιον σταυ-

ΤΑ ΟΡΦΑΝΑ.

Κατὰ τὴν ἐλαιογραφίαν τοῦ Ἑλλήνος καλλιτέχου Ν. Γούζη.

ρον και τὸ θεῖον χρίσμα τοῦ ἀποστολικοῦ ἀξιώματος. Ὁ Πάπας ἐκάλεισε ἁγίους τοὺς ἐν ταῖς χριστιανικαῖς ἀρεταῖς καὶ ἡρωϊκαῖς κατορθώμασι διαπρέψαντας ἀπογόνους τοῦ Ἀρπαδου, τοῦ ἐπήλυδος ἀρχηγοῦ τοῦ ἐν Εὐρώπῃ ἐκ τῆς Ἀσίας μεταναστεύσαντος Οὐγγρικοῦ λαοῦ, ὅστις ἔσται πάντοτε ἐντιμος καὶ ἰσχυρὸς, ἐνὸς τιμᾷ καὶ ἐπικαλεῖται τοὺς ἁγίους αὐτοῦ προγόνους εἰς βοήθειαν καὶ ἀρωγὴν.

Ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης, κατέσβεσε πολλάκις τὸ ὀλέθριον πῦρ των ἐσωτερικῶν ἐρίδων καὶ διενέξεων, ὅν ὦν κατετρώχετο κατ' ἀρχάς, ὁ πρὸς τὸν χριστιανικὸν βίον καὶ τὴν χριστιανικὴν παιδείαν καὶ ἀνατροφὴν δυσκόλως συμμορφούμενος οὐγγρικός λαός, καὶ διὰ τῶν πατρικῶν αὐτοῦ παραινέσεων, ἀπέκρουσεν ἀπὸ τῆς οὐγγρικῆς πατρίδος πολλοὺς καὶ φοβεροὺς κινδύνους, παρεμύθησε τοὺς μικροφύχους καὶ ὀλιγοπίστους, ἐνέπνευσεν ἔργα καὶ πράξεις ἡρωϊκάς, ἐξωογόνησε τὰς τεθλιμμένας καρδίας τῶν προγόνων, διὰ τῆς Χριστιανικῆς ἐλπίδος καὶ πίστεως, κατέδειξε τὴν ἀσφαλὴ ὁδὸν καὶ καὶ τοὺς ὅρους τῆς ποθομένης ἐλευθερίας, καὶ ἐπὶ τέλους προσεκάλεσε τοὺς Χριστιανούς ἡγεμόνας τῆς Εὐρώπης πρὸς βοήθειαν ἡμῶν, ἀπέστειλε τὰ στρατεύματα αὐτοῦ εἰς τὴν ἡμετέραν πατρίδα πρὸς ἀπελευθέρωσιν αὐτῆς ἀπὸ τῆς ξένης κυριαρχίας, ἐδαπάνησε χρυσίον καὶ ἀργύριον εἰς τὰς στρατιωτικὰς προπαρασκευάς, καὶ τέλος πάντων, μετὰ δύο αἰώνων περίπου ἀλλόφυλον δουλείαν, ἀφ' οὗ ἐθραύσθη ὁ ἐφ' ἡμᾶς ξενικός ζυγός

Ὁ ἅγιος Πατὴρ κατώρθωσε καὶ τότε, ὥστε τὸ οὕτως ἐλευθερωθὲν ἡμέτερον ἔθνος νὰ διατηρήσῃ τὰ ἀρχαῖα αὐτοῦ δικαιώματα τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς πολιτικῆς αὐτονομίας, εἰς δὲ τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους, Σὺ εἰ, ἅγιε πᾶτερ, ὅστις ἐν τῇ πάντα τὸν κόσμον ἐμπεριλαμβανούσῃ μερίμνῃ Σου, ὑπέμνησας εἰς τοὺς ἡγεμόνας καὶ τοὺς λαοὺς τὰς ἀναποφεύκτους καὶ θεμελιώδεις ἀληθείας καὶ ἀρχὰς τῆς κοινωνικῆς προόδου καὶ ἀληθοῦς εὐημερίας, καὶ τελευταῖον ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς Σου πρὸς τοὺς ἐπισκόπους τῆς Οὐγγαρίας, κατέδειξας πῶς προκόπτει καὶ ἀκμάζει ὁ χριστιανικός ἡμῶν βίος, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ χρηστότητι.

Ἡ Ἱστορία, ἡ ἀψευδὴς αὐτὴ μάρτυς τῶν παρελθόντων χρόνων, ὁ ἀπροσώποληπτος οὗτος κριτὴς τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων, βεβαιῶ ἡμᾶς, ἅγιε Πάτερ, ὡς ἀναγινώσκωμεν εἰς τὰς ἱστορικὰς βίβλους τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ὅτι ἡμεῖς οἱ Οὐγγροι, παρὰ τῆς ἁγίας Ῥωμαϊκῆς ἑδρας ἡζιώθημεν ἀπείρων εὐεργεσιῶν, ἀπὸ χιλιῶν ἤδη περίπου ἐτῶν.

Σὺ δὲ νῦν, πᾶτερ ἅγιε, δὲν ζητεῖς τὴν ἐξωτερικὴν λάμψιν τῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ μόνον θέλεις τὴν ἀδίκως ἀφαιρεθεῖσαν ἐλευθερίαν Σου, τὴν ἀξίαν, τὴν ἀσφάλειαν, τὴν ἀνεξαρτησίαν σου, καὶ τὸ ἐν τῇ κοινωνικῇ τάξει τοσοῦτον ἀναγκαῖον παπικὸν κύρος· δὲν εἶναι ὁ πόθος σου, ὅπως ἐξουσιάζῃς ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς καὶ τὰ ἔθνη, ἀλλ' ὅπως πρὸς σωτηρίαν αὐτῶν, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ αἰώνιος αὐτοῦ ἀλήθεια, διέπῃ καὶ ὁδηγῇ αὐτούς, πρὸς πᾶν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον· οὐδένα θέλεις νὰ καταπιέσῃς, ἀλλ' ἕκαστον νὰ ὑψώσῃς καὶ νὰ εὐφράνῃς, οὐδένα νὰ βλάψῃς, ἀλλ' ἕκαστον νὰ ὠφελήσῃ· αὐτὸς εἶναι ὁ πόθος σου καὶ ἡ εὐχή σου· εἰρηνικαὶ καὶ ἐμπιστευτικαὶ σχέσεις μετὰ τῶν ἐθνῶν, ἀμοιβαία ἀγάπη καὶ ἀλληλοβοήθεια, μετὰ τῶν διαφόρων τάξεων τοῦ λαοῦ — τοῦτο εἶναι ἡ πρωτίστη ἀρχή σου, ὁ κανὼν καὶ ἡ συμβουλή σου· Σὺ εἰ καὶ διαμένεις διὰ παντός, ὁ πρῶτος ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, ὁ πατὴρ τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν λαῶν (εὐγε, ἄριστα).

Ὅταν τα ἔθνη καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, καὶ εἰς κοσμί-
κὰς ἔτι ὑποθέσεις ἀποτείνονται πρὸς Σέ, ὡς πρὸς μεσίτην καὶ διαιτητὴν, τότε ἡ εἰλικρίνεια καὶ ἡ ἀμεροληψία, εἶναι ὁ λαμπρὸς τῶν λόγων σου χαρακτήρ· ἐν τῇ δικαίᾳ σου κρίσει, προσπαθεῖς ὅπως συμβιβάσῃς καὶ συνδιαλλάξῃς τὰ ἀντίθετα μέρη, καὶ τὸν μὲν ἀσθενῆ ὑπερασπίζεις ἐν τῷ δικαίῳ αὐτοῦ, τὸν δὲ ἰσχυρὸν διδάσκεις τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, λαλεῖς εἰς τὰς καρδίας ἀμφοτέρων, καταπραΰνεις τοὺς ἐν ὀργῇ καὶ ἐν ἐξάψει ὄντας, καὶ ὡς ἄρχων τῆς εἰρήνης, γινώσκεις ὅπως προσφέρεις εἰς τοὺς διαμαχομένους τὸν ἀπὸ τῆς ἐλαίας ὠραῖον κλάδον τῆς εἰρήνης. Καὶ ἐὰν οἱ παρὰ Σοῦ εὐεργετηθέντες σοὶ προσφέρουσιν νῦν τὸ πικρὸν τῆς ἀχαριστίας ποτήριον, τὸ οὐγγρικὸν ὅμως ἔθνος, οὐδέποτε ἐφάνη ἀχάριστον πρὸς τὴν ἁγίαν Ῥωμαϊκὴν ἑδραν (μάλιστα, μάλιστα).

Μετὰ τῶν ἱερῶν τούτων αἰσθημάτων τῆς εὐγνωμοσύνης ἡμῶν τε καὶ τῶν ἡμετέρων προγόνων, ἐν τῇ λαμπρᾷ ταύτῃ ἐορτῇ τοῦ ἐνδόξου βίου Σου, παριστάμεθα εὐλαβῶς, τὴν ὄραν ταύτην, ἐνώπιόν σου ἡμεῖς τὰ πνευματικὰ σου τέκνα, ὅπως ἐκφράσωμεν τὰ ἡμέτερα συγχαρητήρια, ἀλλὰ καὶ βεβαιώσωμεν τὴν πρὸς Σὲ ἀγάπην, ὑπακοὴν καὶ ἀφοσίωσιν.

Πάτερ ἅγιε! Σὺ ὁ πένης τῶν πενήτων, καὶ διὰ τῆς δωρεᾶς καὶ προσφοράς τῶν πιστῶν τῆς ἐκκλησίας τέκνων, ἀδιαλείπτως μεριμνῶν ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ πτωχῶν καὶ ἀπόρων ἀδελφῶν, πρόσδεξαι εὐμενῶς, δεόμενά Σου, τὸ συλλεγὲν τοῦτο δηνᾶριον *) τῆς υἱικῆς ἡμῶν ἀγάπης, ὡς καὶ τὰ ἱερατικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ ταῦτα ἄμφια καὶ σκεύη, ὧν χρῆζονται χιλιάδες ἀπόρων ἐκκλησιῶν.

Ἐπὶ τέλους, καθικετεύομέν Σε, εὐλόγησον, ἅγιε Πάτερ, τὸν ἀποστολικὸν ἡμῶν βασιλεῖα Φραγκῶσκον Ἰωσήφ τὸν Α'. (ζήτω ὁ βασιλεὺς) εὐλόγησον τὴν αὐτοκρατορικὴν καὶ βασιλικὴν οἰκογένειαν, τὴν βασιλεύουσαν ἐφ' ἡμᾶς· εὐλόγησον τὸ οὐγγρικὸν ἔθνος· εὐλόγησον καὶ ἡμᾶς τοὺς παρισταμένους νῦν ἐνώπιον τοῦ ἁγίου προσώπου σου· γένοιτο δὲ ὅπως ἡ εὐλογία σου παράσχῃ ἡμῖν τὴν θεῖαν ἀντίληψιν, τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν εἰρήνην, τὴν πρὸς τὰ ἀγαθὰ πρόσδον, καὶ τὴν ἐνίσχυσιν πρὸς τὸν θεοφιλῆ καὶ φιλόανθρωπον βίον.

Ἐν Βουδαπέστη, τῇ 20. Νοεμβρίου 1887.

Τῆς ὑμετέρας ἀγιότητος Τέκνα ἐν Χριστῷ
καὶ δοῦλοι ταπεινοί.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἀποδοχὴν καὶ ἔγκρισιν τοῦ προσφωνήματος τούτου, ὁ τῆς συνελεύσεως ἀντιπρόεδρος κύριος Φερδινάνδος Zichy εἶπεν, ὅτι τὸ σοφὸν καὶ ἄριστον τοῦτο προσφώνημα συμφωνεῖ κατὰ πάντα πρὸς τοὺς πόθους* καὶ τὰς εὐχὰς τῶν καθολικῶν τῆς οὐγγαρίας Χριστιανῶν, ἐπειδὴ εἰς μὲν τὸν Πάπαν εὐχεται πλήρῃ ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν προτέραν αὐτοῦ ἐλευθερίαν, δι' ἧς καὶ μόνῃς δύναται νὰ ἐξασκήσῃ ἐπὶ τον

*) Σ. Μ. Τὸ δηνᾶριον τοῦτο τῆς ἀγάπης συμποσῶται εἰς 456 χιλιάδας φρ. τὰ ἱερὰ ἄμφια εἰς 40 ἱερατικὰς καὶ 30 ἀρχιερατικὰς βαρυτίμους στολὰς καὶ εἰς διαχίλια λαμπρὰ χειροτεχνήματα παντὸς εἶδους καὶ χρήσεως, ἅτινα εἰργάσθησαν αἱ εὐλαβεῖς δεσποινὶ καὶ δεσποινίδες τῆς οὐγγρικής ἀριστοκρατίας. Τὰ δὲ ἐκκλησιαστικὰ σκεύη εἰσὶν ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ ἱερὰ ποτήρια, δισκάρια κτλ. ἐν οἷς καὶ τρεῖς Τιάραι Παπικαί, ὧν τὴν πρώτην ἐκ χρυσοῦ, σμάλτου καὶ λίθων πολυτίμων ἐξεργασμένην, πέμπει δῶρον πρὸς τὸν ἐορτάζοντα Πάπαν ἡ βασίλισσα τῆς Οὐγγαρίας Ἐλισάβετ, γυνὴ λίαν περὶ τὰ θεῖα εὐλαβής. Πάντα δὲ ταῦτα πρὶν ᾗ ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ Βατικανὸν τῆς Ῥώμης, ἐξετέθησαν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ ἐνταῦθα φιλολογικοῦ Γυμνασίου τῶν Παιριστῶν (σοφῶν καθηγητῶν καὶ ἐκπαιδευτῶν διδασκάλων τοῦ μοναχικοῦ τάγματος Scolarum Piarum), ἅτινα καὶ ἐπεσιέφθησαν πολλὰι χιλιάδες φιλοκάλων καὶ περιέργων, ἐπὶ πληρωμῇ εἰσιτηρίῳ 40 λεπτῶν.

κόσμον τὴν σωτήριον αὐτοῦ ἐπιβρόχην (παρατεταμέναι ζήτω-
κραυγαὶ καὶ χειροκροτήσεις), εἰς δὲ τὸν ἡμέτερον ἀποστολι-
κὸν καὶ ἀγαπητὸν βασιλέα Φραγκίσκον Ἰωσήφ τὸν Α΄, εὐ-
χεται ἑνδοξον καὶ μακροχρόνιον βίον (ζήτω ὁ βασιλεὺς).

Ἀφ' οὗ δὲ τελευταῖον, κατὰ παράκλησιν τοῦ κόμητος
Zichy ὁ ἀρχιεπίσκοπος Schopper ἠυλόγησε τοὺς παρόντας
καὶ μετὰ τινὰς ὥρας εἰς Ῥώμην ὁπερχομένους πεντακοσίους
προσκυνητάς, καὶ ἠυχήθη αὐτοῖς αἰσιον κατευδίδιον, διελεύθη
ἡ Συνέλευσις αὕτη, ἐν χαρᾷ καὶ ἀγάπῃ ἀδελφικῇ, καὶ ἐν
εὐχαῖς ἐγκαρδίους τῶν ἐνταῦθα μενόντων πρὸς τοὺς εἰς τὴν
αἰωνίαν πόλιν τῆς Ῥώμης, περὶ τὴν ἐσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέ-
ρας ἀπερχομένους φίλους καὶ συγγενεῖς.

Ναί, φίλε τῆς Κλειῶς ἀναγνώστα, ἔθνη εὐνομούμενα,
καὶ ἐπομένως εὐημεροῦντα, καὶ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας λαμβά-
νοντα τὴν ἀπαιτουμένην ἡθικὴν τε καὶ θρησκευτικὴν μόρ-
φωσιν καὶ ἐκπαίδευσιν, οὕτω τιμῶσι καὶ ἀγαπῶσι καὶ τοὺς
πνευματικούς αὐτῶν ἀρχηγούς· καὶ τρανὴ πρὸς τοῦτο ἀπό-
δειξις τὸ οὐγγρικὸν ἔθνος, οὗτινος τὴν πρὸς τὸν ἀρχηγὸν
τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ εὐλάβειαν, ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν ἔγνωε,
ἐκ τῶν προαναγνωσθέντων, ἀναμφιβόλως.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ὁ εὐκλεῶς ἤδη Παπεῦον
Λέων ΙΓ'. διὰ τε τῶν λόγων καὶ τῶν πράξεων αὐτοῦ ἐπε-
σπασατο τὸν θαυμασμὸν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν τε οἰκείων

τῆς πίστεως καὶ τῶν ἀλλοτρίων, καὶ ἀπέδειξεν ἑαυτὸν, διὰ
τῆς μεγαλοφροσύνης καὶ τῆς χριστιανικῆς αὐτοῦ ἀρετῆς,
ἔξοχον, ἀληθῶς, καὶ ἔκτακτον ἄνδρα, καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῇ
ἐορτῇ τοῦ Ἰωβηλαίου αὐτοῦ συνεχάρησαν αὐτῷ διὰ τε λόγων
εὐσεβαστῶν καὶ δώρων πολυτελῶν, οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ βασι-
λεῖς, μονονουχί, πάσης τῆς γῆς, χριστιανοὶ τε καὶ ἐθνικοί,
ἀλλ' οὐχ' ἦττον ὁμολογητέον, ὅτι τὸ χριστιανικὸν θρησκευ-
τικὸν αἶσθημα ζῇ καὶ ἀκμάζει καὶ ὁσημέραι ἀποφέρει ἀγλαούς
καὶ δαψιλῆς τοὺς καρποὺς μᾶλλον μετὰ τῶν λαῶν τῆς
δυτικῆς χριστιανωσύνης.

Ἀλλὰ καὶ σὺν πᾶσι τούτοις, οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι καὶ
ἡμεῖς οἱ ὀρθοδόξοι τῆς ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας χριστιανοί,
ἐπὶ τῷ προσεχῇ Ἰωβηλαίῳ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, καὶ
μάλιστα τοῦ νῦν εὐκλεῶς πρὸς κοινὴν χαρὰν καὶ κατ' εὐδο-
κίαν Θεοῦ πατριαρχεῦντος Διονυσίου τοῦ Ε'. τοῦ ἀπὸ Ἀδρια-
νουπόλεως, ἡ καὶ ἄλλου τῶν μακαριωτάτων πατριαρχῶν καὶ
πνευματικῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀγίας καὶ ὀρθοδόξου ἡμῶν ἐκκλη-
σίας, οὐδεμία, λέγομεν, ἀμφιβολία, ὅτι καὶ ἡμεῖς θὰ ἀπο-
δείξωμεν τότε διὰ λόγων καὶ δώρων τὴν πρὸς αὐτὸν ὀφει-
λομένην τιμὴν καὶ εὐλάβειαν, βεβαιοῦντες οὕτω τὴν πατρο-
παράδοτον καὶ ζῶσαν ἡμῶν ἀφοσίωσιν, πρὸς τὴν πίστιν καὶ
τὴν ἐκκλησίαν τῶν πατέρων ἡμῶν.

(Ἐν Βουδαπέστη.)

Σ Α Π Φ Ω.

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ.)

(συνέχεια.)

Ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐσιώπησαν πᾶσαι μετὰ τὸ τέλος τοῦ
ἄσματος, διότι ἦσαν βαθῶς συγκινημέναι ἐκ τῆς ἐννοίας
καὶ τῆς μελωδίας αὐτοῦ· κατόπιν στραφεῖσα προσέβη ἡ Σαπφώ
καὶ ἐπλησίασε μίαν κόρην, ἣτις ἐφαίνετο καὶ ὡς ἡ νεωτέρα
ἐν τῷ παρθενικῷ ὁμίῳ, θέασα δὲ τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς
πλουσίας καὶ ξανθῆς κόμης τῆς εἶπεν, ἐνῶ τὸ κοράσιον
ἠρῳδρία:

„Νομίζω, Ἀτθίς μου, ὅτι αὐτὴ ἡ Ἀφροδίτη ἔδωκεν εἰς
τὸ πλῆκτρόν Σου σφαλερὰν διεύθυνσιν, διότι παρατονία τις
ἐκ τῆς κιθάρας Σου προσελθοῦσα προσέβαλε τὴν ἀκοήν μου.
Ἀλλὰ Σὺ ἔχεις τρόπον, δι' οὗ νὰ τύχης συγγνώμης παρὰ
τῆς θεᾶς. Ὁ Λάριχος Σὲ περιμένει ἐκεῖ εἰς τὸν προθάλα-
μον. Δεήθητι μετ' ἐκείνου πρὸς τὴν καλὴν θεάν.“

Τὸ νεαρὸν κοράσιον ἠρῳδρίασεν ἔτι μᾶλλον ἐπὶ ταῖς λό-
γοις τούτοις, καὶ ἐνῶ πᾶσαι ἠγέρθησαν διὰ ν' ἀπέλθωσιν
εἰς τὰ ἴδια, ἡ ποιήτρια πρὸς αὐτάς στραφεῖσα, εἶπε:

„Ἀῦριον θὰ συνέλθωμεν κατὰ τὴν ὀρισμένην ὥραν, πρέ-
πει δὲ ὅλοι νὰ προσέλθῃτε ἐγκαίρως. Μία ἐξ ὑμῶν πρέπει
ν' ἀνακοινώσῃ τοῦτο καὶ εἰς τὴν Ἡρινναν, ἥτις μᾶς ἐλη-
σμόνησε σήμερον, χωρὶς νὰ μάθω τὸν λόγον τῆς ἀπουσίας
τῆς. Σὺ, Ναννώ, δὲν κατοικεῖς εἰς τὴν γειτονεῖαν τῆς;“

Ἐνῶ ἐν τῶν κορασίων ἀπήντησε καταφατικῶς πρὸς τὴν
ἐρώτησιν ταύτην τῆς Σαπφῶς καὶ ἐφέροντο ἤδη πᾶσαι ὁμοῦ
αἱ κόραι πρὸς τὴν ἐξοδον, ἀπὸ τῆς ἀντικειμένης εἰσόδου εἰς-
ἤλθεν ἡ ἀπουσιάσασα μαθητρία μὲ βραδὺν καὶ μεγαλοπρεπῆ
βηματισμόν, λευκοτάτη ὡς ἡ χιών τὴν ὄψιν, πρὸς ἣν δυσ-
ἀρέστως ἀντετίθετο ἡ υπερβολικῶς μέλαινα κόμη τῆς, καὶ
σιωπηλῇ ἐχαιρέτισε τὴν ποιήτριαν. Εὐθὺς δ' ὅτε εἶδεν, ὅτι
εὕρισκετο μόνη μετὰ τῆς Σαπφῶς, ἔπεσεν εἰς τὰς ἀγκάλας
τῆς μὲ σπασμωδικούς λυγμούς.

„Δι' ὄνομα τοῦ Διὸς καὶ ὅλων τῶν θεῶν, Ἡριννά μου“,

εἶπεν ἡ Σαπφώ, „τί ἐπαθές; Ποῖος πόνος τινάσσει οὕτω τὰ
μέλη Σου; Μήπως ἔχασες κανὲν χειρόγραφον ποιήματός Σου;“

Ἀλλ' ἐπὶ μακρὸν ἔτι τὸ ἐρατεινὸν κοράσιον, μόλις εἰκο-
σαετές, δὲν ἠδύνατο νὰ ὁμιλήσῃ ἐκ τῆς ἐξάψεως καὶ τοῦ
πόνου, καὶ ἐπὶ τέλους ἐψιθύρισε τὰς ἐξῆς λέξεις:

„Διὰ παντὸς μ' ἐγκατέλιπε καὶ ἔγραψε πρὸς τὴν θεῖαν
μου, ὅτι παρήτησε τὴν ἰδέαν νὰ νυμφευθῇ μετ' ἐμοῦ.“

Ἀμα ἀκούσασα τοὺς λόγους τούτους τῆς κόρης ἡ Σαπφώ
ἐξέφυγε ἀπὸ τῆς περιπτύξεως καὶ σταυρώσασα τὰς χεῖρας ἐπὶ
τοῦ στήθους εἶπε μετὰ τρεμούσης φωνῆς, ἐνῶ σπινθῆρας
ὀργῆς ἐξέπεμπον οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς:

„Πῶς, λέγεις τὴν ἀλήθειαν, κόρη μου; Σ' ἐγκατέλιπε
λοιπὸν ὁ Ἀλκαῖος, αὐτός, ὅστις εἰς τόσα ἄσματα τοῦ λέγει,
ὅτι θ' ἀπέθνησκεν ἂν δὲν Σ' ἀπέκτα, Σ' ἐγκατέλιπε, ἀφοῦ
ἐπὶ τόσους μῆνας Σᾶς συνέδες τοιοῦτος ἐγκαρδῖος δεσμός;“

„Ναί, Σαπφώ μου“, ὑπέλαβεν ἡ Ἡριννα παραφορώτερα
ὀδυρομένη, „μ' ἐγκατέλιπε διὰ παντός. Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη
εἶχον ἐγὼ παρατηρήσει τὴν ἀδιαφορίαν του, καὶ ὅμως πάν-
τοτε ἀπέκρουον τὰς διαβεβαιώσεις ἄλλων περὶ τῆς κλίσεως
του πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαν, μέχρις οὗ ἡ χθεσινὴ ἐπιστολὴ
του πρὸς τὴν τροφὸν μου μᾶς διεφώτισε περὶ πάντων καὶ
μας ἐβεβαίωσε περὶ τῆς ἀληθείας τῶν διαδιδόμενων ἀπὸ τινος
φημῶν.“

Ἐἶνε λοιπὸν ἀληθές“, ἀνεφώνησεν ἡ Σαπφώ ἐξημμένη,
„ὅτι αἱ θεραπαινίδες καὶ οἱ δοῦλοι ἐψιθύριζον ἀπὸ πολλοῦ,
ὅτι δηλ. τὸ τρομερὸν ἐκεῖνο γύναιον ἐσαγήνευσε καὶ αὐτόν;
Ἐκεῖνο τὸ γύναιον, τὸ ὅποιον δὲν ἔμαθεν ἀκόμη νὰ περι-
ζωσθῇ σεμνῶς τὸ φόρεμά του; Δὲν ἠρκέσθη ἀφαιρέσασά με
ἤδη ἱκανὰς μαθητρίδας, τῶρα ἐκτείνει τὰς χεῖρας εἰς τὴν
καρδίαν τῶν ἐραστῶν των καὶ τοὺς δηλητηριάζει, διὰ νὰ
σπεῖρῃ θλίψιν καὶ ταραχὴν εἰς τὸν μικρὸν ὁμίλόν μου; Ὡ